

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (លេខសៀវភៅបិដក : 006)

វិធយបិដក មហាវគ្គ បឋមភាគ ៦

មហាខន្ធកៈ ឧបោសថក្ខន្ធកៈ (ព.ស. ២៤៩៩)

មាតិកា	លេខ ទំព័រ
ភាគ ទី ១	
មហាខន្ធកៈ	
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់បានត្រាស់ដឹងជាដង្ហែង ទ្រង់រំពឹងបដិច្ចសមុប្បាទធម៌	១
ពោធិកថា ពុទ្ធខទានគាថា	៣
អដបាល និគ្រោធកថា	៧
មុជលិន្ទកថា	៩
រាជាយគនកថា រឿងពាណិជ ឈ្មោះ តបុស្ស និង ភល្លិក	១០
ពុទ្ធបរិវត្តកថា	១៣
ព្រហ្មយាចនកថា	១៥
ព្រហ្មយាចនកថា ពាក្យឧបមាដោយវត្ថុ មានផ្កាឧប្បល ជាដើម	១៧
ពុទ្ធបរិវត្តកថា	១៩
រឿងឧបកាជីវកវត្ថុ	២៣
រឿងបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ	២៥
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ	២៩
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ញាណមានបីប្រការ	៣១
ពុទ្ធខទាន ធម្មចក្ករបស់ពួកព្រះថេរៈមាន កោណ្ឌញ្ញៈជាដើម	៣៥
អនត្តលក្ខណសូត្រ អនត្តកថា	៤១
អនត្តលក្ខណសូត្រ អនិច្ចកថា	៤៣
អនត្តលក្ខណសូត្រ ការដឹងនិងការឃើញដោយគួរដល់ពិត	៤៥

រឿងយសកុលបុត្រ	៤៧
រឿងមាតាបិតា របស់យសកុលបុត្រ	៥១
ធម្មចក្កគឺសោតាបត្តិមគ្គ របស់បិតា នៃយសកុលបុត្រ	៥៣
ការសម្រេចនូវ អរហត្តផលនៃព្រះយស	៥៥
ធម្មចក្កគឺសោតាបត្តិមគ្គ របស់មាតានិងស្រីបុរាណ ទុតិយិកានៃព្រះយស	៥៧
និយាយអំពីផ្លូវរបស់គ្រហស្ថ ៤នាក់ជាសំឡាញ់នៃព្រះយស	៦០
រឿងគ្រហស្ថ ប្រមាណ ៩០ នាក់ ជាសំឡាញ់នៃព្រះយស	៦៣
និយាយអំពីព្រះអរហន្ត ៦១ ព្រះអង្គ	៦៥
មារកថា	៦៧
ការទ្រង់អនុញ្ញាតបព្វជ្ជា និង ឧបសម្បទា	៦៩
ពាក្យពោលអំពីការរួចចាក អន្ទាក់មារទាំងឡាយ	៧១
រឿងកទ្ទវគ្គិយកុមារ ជាសំឡាញ់នឹងគ្នា	៧៣
ធម្មចក្កគឺសោតាបត្តិមគ្គ នៃកទ្ទវគ្គិយកុមារ ជាសំឡាញ់នឹងគ្នា	៧៥
រឿងជជិល ជាបងប្អូននឹងគ្នា បឋមប្បាជិហារ្យ	៧៧
រឿងជជិល ជាបងប្អូននឹងគ្នា បាជិហារ្យ ជាគំរប់ ៣	៨៣
រឿងជជិល ជាបងប្អូននឹងគ្នា បាជិហារ្យ ជាគំរប់ ៤	៨៤
រឿងជជិល ជាបងប្អូននឹងគ្នា បាជិហារ្យ ជាគំរប់ ៥	៨៧
រឿងជជិល ជាបងប្អូននឹងគ្នា និយាយអំពីចីវរបង្សកូល របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ	៨៩
រឿងជជិលជាបងប្អូននឹងគ្នាបាជិហារ្យ មានទ្រង់នាំមកនូវផ្ទៃព្រីងជាដើម	៩១
រឿងជជិលជាបងប្អូននឹងគ្នាបាជិហារ្យ មានទ្រង់បំបែកឧស ជាដើម	៩៥
រឿងជជិលជាបងប្អូននឹងគ្នាបាជិហារ្យ មានទ្រង់និម្មិតចង្រ្កាន	៩៧
រឿងជជិលជាបងប្អូននឹងគ្នាបព្វជ្ជានិងឧបសម្បទានៃជជិលទាំងឡាយនោះ	៩៩
បាជិហារ្យចំនួន បីពាន់ប្រាំរយ	១០៣
អាទិត្តបរិយាយសូត្រ	១០៥

ពុទ្ធគុណ កថា ការជួបជុំរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារ	១០៧
ការជួបជុំរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារពាក្យពោលអំពីការលះបង់នូវគ្រឿងយញ្ញ	១០៩
ការជួបជុំរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារ អនុបុព្វកថា	១១០
ការជួបជុំរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងចូលក្រុងរាជគ្រឹះ	១១៣
គាថាជាចម្រៀងរបស់ព្រះឥន្ទ្រ	១១៥
រឿងព្រះឥន្ទ្រ	១១៧
ព្រះតម្រេះ របស់ព្រះបាទ ពិម្ពិសារ គារទ្វេទទួលនូវអារាម	១១៩
បុព្វជ្ជារបស់ បរិព្វាជក ឈ្មោះ សារីបុត្ត និង មោគ្គល្លាន រឿង អស្សជិត្តេរ	១២១
បុព្វជ្ជារបស់ បរិព្វាជក ឈ្មោះសារីបុត្ត និងមោគ្គល្លាន ពាក្យបរិព្វាជក ឈ្មោះសារីបុត្ត	១២៥
បុព្វជ្ជារបស់ បរិព្វាជក ឈ្មោះសារីបុត្ត និងមោគ្គល្លាន ធម្មចក្ករបស់ មោគ្គល្លាន	១២៧
បុព្វជ្ជារបស់ បរិព្វាជក ឈ្មោះ សារីបុត្ត និង មោគ្គល្លាន រឿងបរិវាររបស់លោកនោះ	១២៩
បុព្វជ្ជារបស់ ព្រះសារីបុត្ត និង ព្រះមោគ្គល្លាន	១៣១
ពាក្យចោទ ដោយគាថា	១៣៣
និទានដោយ ឧបជ្ឈាយវគ្គ	១៣៥
វគ្គដែលកូនសិស្សត្រូវធ្វើដល់ឧបជ្ឈាយវ	១៣៩
ឧបជ្ឈាយវគ្គ	១៤០
សិទ្ធិវិហារិកវគ្គ	១៥១
បណាមកថា	១៦១
ការសូមឲ្យឧបជ្ឈាយវ អត់ទោស	១៦៣
សិទ្ធិវិហារិកប្រកបដោយអង្គ ៥ យ៉ាងគួរឲ្យឧបជ្ឈាយវបណ្តេញចេញ រឿងព្រាហ្មណ៍ម្នាក់	១៦៥
	១៦៧
ឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្តកម្មវាចា	១៦៩
រឿងភិក្ខុមួយរូប	១៧០
រឿងព្រាហ្មណ៍ម្នាក់	១៧៣
ការប្រាប់និស្ស័យ ៤ ជាដើម	១៧៥

ឧបជ្ឈាយសិទ្ធិវិហារិកកថា	១៧៧
អាចរិយន្តេវាសិកកថា	១៨៣
អាចរិយវគ្គ	១៨៥
អន្តេវាសិកវគ្គ	១៩៧
បណ្តាមកថា	២០៧
អន្តេវាសិកប្រកបដោយអង្គ ៥ យ៉ាង គួរឲ្យអាចារ្យបណ្តេញចេញ	២០៩
អាចរិយន្តេវាសិកកថា	២១១
ការរម្ងាប់និស្ស័យបាតឧបជ្ឈាយ៍ និងអាចារ្យ	២១៣
ឧបសម្បទេតពូបញ្ចកៈ១៦ដង	២១៥
ឧបសម្បទេតពូបញ្ចកៈ១៦ដង	២២៣
តិគ្គិយបរិវាសកថា	២៣០
ពាក្យពោលអំពីបុគ្គលដែលធ្លាប់ តិរិយ ដទៃ មិនញ៉ាំងព្រះសង្ឃឲ្យត្រេកអរ	២៣៥
ពាក្យពោលអំពីបុគ្គលដែលធ្លាប់ តិរិយ ដទៃ ញ៉ាំងព្រះសង្ឃឲ្យត្រេកអរ	២៣៧
អន្តរាយិកធម្មកថា អាពាធ ៥ យ៉ាង	២៣៩
អន្តរាយិកធម្មកថា បព្វជ្ជា នៃ រាជអាមាត្យ	២៤៥
ចោររាជការកត់ឈ្មោះទុកក្នុងបញ្ជី	២៤៩
អភយុវភាណវារ ពួកមនុស្សដែលគេបៀតបៀន ឲ្យមានស្លាកស្នាមជាដើម	២៥១
អភយុវភាណវារ ភណ្ឌកម្ម	២៥៣
អភយុវភាណវារ រឿងទារកមានពួក ១៧	២៥៥
រឿងត្រកូលធ្វើមរណកាលដោយ អហិវាតករោគ	២៥៩
ភិក្ខុ ១ រូប មិនត្រូវឲ្យសាមណេពីរូបបម្រើ	២៦០
ព្រះដ៏មានប្រភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរ ជៀសចេញទៅកាន់ ទក្ខិណាគីរីជនបទ	២៦៣
អភយុវភាណវារៈអង្គ (៥) នៃពួកភិក្ខុដែលគួរនៅបានមិនបាច់មាននិស្ស័យ	២៦៥
រាហុលសាមណេរប្បព្វជ្ជា	២៧០
ព្រះបាទសុទ្ធោទន សក្យរាជ និយាយអំពីបុគ្គលដែលមានមាតាបិតា មិនអនុញ្ញាត	២៧៣

សិក្ខាបទ ១០ របស់ពួកសាមណេរ	២៧៧
រឿងទណ្ឌកម្ម ពួកសាមណេរ	២៧៩
នាសន្ត ១០ របស់ពួកសាមណេរ	២៨០
មនុស្សខ្ចីយ	២៨៣
មនុស្សល្អចសំវាស មនុស្សចូលពួកតិរិយ	២៨៥
រឿងនាគ	២៨៧
មនុស្សដែលសម្លាប់មាតា មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	២៨៩
មនុស្សដែលសម្លាប់ព្រះអរហន្ត សង្ឃមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	២៩១
មនុស្សឧកតោព្យញ្ញនក (មនុស្សមានភេទពីរ) សង្ឃមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	២៩៣
ពួកសាមណេរដែលគ្មានឧបដ្ឋាជាដើម សង្ឃមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	២៩៥
មនុស្សគ្មានបាត្រ ចីវរ សង្ឃមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	២៩៧
ពួកមនុស្សមានដាច់ដៃជាដើម ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យ បព្វជ្ជា	២៩៩
និស្សយវិធី	៣០០
កុមារ កស្សប មានអាយុ ២០ឆ្នាំដោយរាប់យកឆ្នាំនៅក្នុងគក្កដាបានឧបសម្បទា	៣០៥
ការសន្មតិនូវភិក្ខុអ្នកប្រៀនប្រដៅ ឧបសម្បទា បេក្ខៈ	៣០៧
ឧបសម្បទា ដោយញត្តិចតុត្ថកម្ម	៣១១
និស្ស័យ (បច្ច័យជាគ្រឿងអាស្រ័យរបស់បព្វជិត) ៤ យ៉ាង	៣១៥
អករណីកិច្ច (កិច្ចដែលបព្វជិតមិនត្រូវធ្វើ) ៤ យ៉ាង	៣១៧
រឿងភិក្ខុត្រូវសង្ឃលើកវត្ថុ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាដើម	៣១៩
ឧទ្ទានតាថា	៣២៥
ឧបោសថក្ខន្ធក	
ការស្តាប់ធម៌	៣៣៧
ការសំដែងបាតិមោក្ខ	៣៣៩
និទានុទ្ទេសវិភង្គ	៣៤១
ការសំដែងបាតិមោក្ខ ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ	៣៤៥

រៀងមហាកប្បន	៣៤៧
ការសន្មតសីមា	៣៤៩
នទីបារសីមា ការសន្មតនូវរោង ឧបោសថ	៣៥១
រោង ឧបោសថ តូចពេក	៣៥៣
អាវាសច្រើនមានសីមាស្មើគ្នា គឺមានសីមាតែមួយ	៣៥៥
រៀងព្រះមហាកស្សបត្ថេរ និង ការសន្មតនូវ អវិប្បវាសសីមា	៣៥៧
តិចិវរវិប្បវាស សីមា	៣៥៩
ការសូត្រពី តិចិវរវិប្បវាស សីមា	៣៦១
ការទំលាយសីមា និង សិមន្តរិក (ទីឧបចារៈ នៃសីមា)	៣៦៣
ឧបោសថមានពីរ (បាតុទ្ធសិឧបោសថ ១ បណ្ណរសិឧបោសថ ១)	៣៦៥
ការសំដែងបាតិមោក្ខមាន៥យ៉ាង	៣៦៧
ការសន្មតខ្លួន ការសន្មតភិក្ខុដទៃ	៣៦៩
ការធ្វើនូវកម្មមិនមែនជាធម៌ជាដើម	៣៧៣
បាតិមោក្ខ មានព្រះថេរជាតិ	៣៧៥
ភិក្ខុច្រើនរូបល្ងង់ មិនឆ្ងាស	៣៧៧
ការទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុរៀនរាប់បក្ខ	៣៧៩
ត្រូវភិក្ខុចោលរោង ឧបោសថ	៣៨០
ការអុជប្រទិបក្នុងរោងឧបោសថ	៣៨៣
ពួកភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្ងាស មានដំណើរទៅកាន់ទិស	៣៨៤
ការនាំមកនូវបារិសុទ្ធិនៃភិក្ខុឈឺ	៣៨៧
ការនាំមកនូវឆន្ទៈ នៃភិក្ខុឈឺ	៣៩១
និយាយអំពីពួកជនមានញាតិជាដើម ចាប់ភិក្ខុ	៣៩៥
ភិក្ខុត្រូវមានពីរយ៉ាង ការសន្មតនូវភិក្ខុត្រូវ	៣៩៧
ការសំដែងនូវបាតិមោក្ខ បារិសុទ្ធិឧបោសថ	៣៩៩
អធិដ្ឋាន ឧបោសថ ការសំដែង អាបត្តិ	៤០៣

កិច្ចអ្នករលឹកឃើញអាបត្តិ កិច្ចអ្នក មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុង អាបត្តិ	៤០៥
សង្ស័យត្រូវ សភាសាបត្តិ	៤០៩
ការធ្វើឧបោសថ មិនត្រូវអាបត្តិ មាន១៥ យ៉ាង	៤១០
កិច្ចមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកម្ម ជាបក្ខពួក ជាព្រមព្រៀងគ្នា មាន១៥ យ៉ាង	៤១៩
ការធ្វើឧបោសថ ប្រកបដោយសេចក្តីសង្ស័យ មាន១៥ យ៉ាង	៤២១
ការធ្វើឧបោសថ ដោយសេចក្តី រង្គៀស មាន១៥ យ៉ាង	៤២៣
ការធ្វើឧបោសថ ដោយមានបំណងនឹងបំបែកសង្ស័យ មាន១៥ យ៉ាង	៤២៥
ការធ្វើឧបោសថ ផ្សេងគ្នា (ដោយអំណាច)នៃថ្ងៃឧបោសថ	៤២៧
ការធ្វើឧបោសថ ដោយ បំណងនឹងបំបែកសង្ស័យ	៤២៩
កិច្ចមានសំវាស ផ្សេងគ្នា និង កិច្ចមានសំវាសស្មើគ្នា	៤៣៣
ក្នុងឧបោសថ ថ្ងៃនោះ កិច្ចមិនត្រូវចែកពីអាវាស ដែលមានកិច្ច	៤៣៥
កិច្ចមិនត្រូវសំដែងបាតិក្ខណ៍ក្នុងកិច្ចនី បរិសទ្យដែលអង្គុយ(ជាប់ហត្ថបាស)	៤៣៩
ឧទ្ទានតាថា	៤៤១